

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 28.

Udgivet 20de Juli.

1894.

Lov

14 Juli.
No. 1.

indeholdende Forandringer i Lov om Seminarier og
Prøver for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen
af 14de Juni 1890.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 4de Juni dette Aar,
saalydende:

Paragraferne 2, 3 og 12 i Lov om Seminarier og Prøver
for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen af 14de Juni 1890 skulle
herefter lyde saaledes:

§ 2. Optagelsesprøve afholdes under Ledelse og Tilsyn af
en Examenskommission.

Anmeldelse til Optagelsesprøven tilstilles vedkommende Semi-
nariums Bestyrer, ledsaget af:

- Daabs- og Aldersattest. Ingen kan optages, der ikke inden
Kalenderaarets Udgang har fyldt 18 Aar.
- Tilfredsstillende Vidnesbyrd om den Anmeldtes Forhold og
Vandel.
- Erklæring fra examineret Læge om, hvorvidt den Anmeldte
ved svag Helbred eller Legemsfeil kan befrygtes at ville blive
ufikket for Lærergjerningen.

Samtlige Anmeldelser med Bilag tilstilles Examenskommis-
sionen, der afgjør, hvorvidt de Anmeldte kan stedes Udgang til
Prøven, og derom gennem Seminarbestyrerne giver Vedkommende
Underretning.

§ 3. Ved Optagelsesprøven til nederste Klasse har de An-
meldte at gjøre Rede for følgende Forkundskaber og Færdigheder:

- Kristendomskundskab.

Sikkert Kjendskab til det væsentlige Indhold af den bibelske
Historie og de vigtigste Begivenheder af Kirken's Historie.

14 Juli.
No. 1.

Den kristelige Børnelærdom efter den evangelisk-lutheriske Børnelærdom.

Dog bliver den, der ikke tilhører Statskirken, paa Forlangende at fritage for Prøve i den sidstnævnte Del af dette Fag.

b. Norst.

Færdig og forstandig Læsning. — Kendskab til Sætningen og dens Dele samt Form- og Sætningslære. — Kendskab til de vigtigste af Fælleklitteraturens og vore nyere Forfattere gennem udvalgte Stykker af deres Skrifter.

Nogenlunde sprogrigtigt Udtryk ved skriftlig og mundtlig Behandling af kjendt Stof.

c. Historie.

Oversigt over Menneskeslægten's historiske Udvikling gennem Kendskab til et Udvalg af de for denne mest betydningsfulde Begivenheder og Livs- og Tidsbilleder fra ældre og nyere Tid. — For Fædrelandets Vedkommende en fylldigere og nogenlunde sammenhængende Oversigt indtil den nyeste Tid tilligemed Grundtrækkene af vor Samfundsordning.

d. Geografi.

Geografisk Oversigt, navnlig hvad angaar Jordoverfladens fysiske Beskaffenhed. — Nærmere Kendskab til Europas og de nordamerikanske Fristaters Geografi, samt nogenlunde fuldstændigt Kendskab til Fædrelandet, Befolkningens Livsvilkår og Næringsveje.

Sol- og Planethystemet. — Dag og Nat. — Årstiderne. — Zonerne. — Formørkelser og Maanefikter.

e. Naturkundskab.

Det menneskelige Legeme. — De for Mennesket vigtigste indenlandske Dyr og Planter. — Kendskab til Luften's Bestanddele. — Forbrændingen, dens Virkning og Produkter. — Vandet som fast, flydende og luftformigt. — Vanddampen som Bestanddel af Luften og som Drevkraft. — Lufterelektricitet og Telegrafen. — Forstaaelse af de i det daglige Liv mest anvendte mekaniske Redskaber (Skaalbægten, Bismere, Brækfanger, Bærestangen, Talsen og Skraaplanet). — Grundtrækkene af Sundhedslæren.

f. Regning og Rumlære.

Færdighed og Indsigt i de fire Regningsarter med hele og decimale Tal og almindelig Brøk, samt Regningsarternes Anvendelse ved Løsning af Opgaver fra det daglige Liv, derunder Reguladetri ved Reduktion til Enheden. — Udmaalning og Beregning af retlinjede Figurer, Cirkler, Prismer, Pyramider samt Cylinderen, Keglen og Kuglen.

g. Skrivning.

Ørøentlig, tydelig og ren Skrift med latinske Bogstaver. — Øvelse i at læse gothisk Skrift.

h. Frihaandstegning.

14 Juli.

Tegning efter Fortegning af rette og frumme Linjer og af dem sammensatte regelmæssige Figurer. No. 1.

i. Haandarbeide.

Den, der paa Grund af en Legemsfeil, som iøvrigt ikke er hinderlig for Læregjerningen, er ude af Stand til at udføre Haandarbeide, kan af Examenstkommisjonen fritages for Prøve i dette Fag.

§ 12. Prøver, der kræves bestaaet, forat nogen skal erholde fast Ansættelse i Lærerpost ved Folkeskolen, afholdes under Ledelse og Tilsyn af en Examenstkommisjon, ved ethvert offentligt Seminarium.

Lærerprøverne er:

1. Den lavere Lærerprøve, der danner Betingelsen for fast Ansættelse i Folkeskolens nederste Afdeling (Smaaskolen) paa Landet.
2. Den høiere Lærerprøve, der danner Betingelsen for lignende Ansættelse ogsaa i høiere Lærerpøster i Folkeskolen.

Enhver af Lærerprøverne er dels theoretisk, dels praktisk.

Den theoretiske Del af den lavere Lærerprøve falder sammen med Seminariets Optagelsesprøve.

Den høiere Lærerprøve danner i sin Helhed Seminariets Afgangsprøve. Den praktiske Del af denne Prøve kan dog afslægges særskilt indtil to Aar, efterat den theoretiske Del af Prøven er bestaaet.

Den, der har bestaaet Examen artium, kan kræve sig fritaget for den i §§ 14 og 15 under I og II b til f omhandlede Del af Lærerprøverne.

Den, der fremlægger fyldestgørende Vidnesbyrd for længere Tids Virksomhed som Lærer ved offentlig eller privat Skole, kan af Examenstkommisjonen fritages for den praktiske Del af Lærerprøverne.

Den, der paa Grund af en Legemsfeil, som iøvrigt ikke er hinderlig for Læregjerningen, er ude af Stand til at udføre Haandarbeide, kan af Examenstkommisjonen fritages for Prøve i dette Fag.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet i Marstrand den 14de Juli 1894.

Oscar.
(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

14 Juli.
No. 2.

Lov

indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te Juni dette Aar, saalydende:

Efternævnte Bestemmelser i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 erklæres herved forandrede som følger:

§ 11 gives følgende Tillæg:

Hvor særlige Forhold gjør det ønskeligt, kan Bestikkelsen ske for Halvaaret.

§ 113 skal lyde:

Retsmøderne er offentlige, forsaavidt intet modsat er bestemt i denne Lov. Dog kan Retten ved Kjendelse beslutte, at et Retsmøde helt eller delvis holdes for lukkede Døre, naar Offentligheden vilde krænke Verbarhed, eller Hensynet til Statens Forhold til fremmede Magter kræver Hemmeligholdelse, eller naar Sigtede er under 18 Aar og tilstede i Retsmødet.

Under Efterforskningen og den retslige Forundersøgelse kan Retten tillige beslutte at lukke Dørene, naar den finder særlig Grund til at antage, at Offentligheden vil kunne hindre Sagens fuldstændige og paalidelige Oplysning, eller naar Sigtede begjærer det under Paaberaab af Grunde, som Retten finder fyldestgjørende.

Om hvorvidt Offentlighed ikke skal finde Sted, forhandles for lukkede Døre.

§ 114 skal lyde:

At et Retsmøde holdes for lukkede Døre, er ikke til Hindrer for, at Retten, hvor særlige Grunde taler derfor, kan tillade enkelte Personer, der ingen Befatning har med Sagen, at være tilstede.

§ 115 skal lyde:

Hvor der findes Grund til at antage, at offentlig Gjengivelse af Forhandlinger vil kunne have skadelig Indflydelse paa Sagens Oplysning eller Bedømmelse, kan Retten ved Kjendelse bestemme, at saadan Gjengivelse af Forhandlingerne eller visse Dele af samme ikke maa finde Sted, forinden Dom er afsagt eller Forfølgningen er indstillet. Kjendelsen ophæves, saasnart Grundene for samme ikke længere antages at være tilstede. Overtrædelse straffes med Bøder.

Holdes Retsmødet for lukkede Døre, og Retten finder, at det forhandlede af nogen Grund overhovedet bør holdes hemmeligt, giver den alle Bedkommende Paalæg derom. Paalægget optegnes

i Retsbogen. Private Forsvarere betragtes, hvad Strafbarheden angaar, lige med Bestillingsmænd. 14 Juli. No. 2.

§ 412, 2det Led skal lyde:

Hvis en Erklæring af Kjæremaal findes at have været aabenbar grundløs, kan Udvalget efter Omstændighederne ilægge den Kjærende en Bod fra fire til otte hundrede Kroner samt derhos, hvis Kjæremaalet efter Loven har opsettende Virkning, paalægge den Kjærende helt eller delvis at erstatte de ved Retsmødets Spilde voldte Omkostninger.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet i Marstrand den 14de Juli 1894.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

indeholdende Forandringer i den militære Straffelov af 23de Marts 1866.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 21de Juni dette Aar, saalydende:

A. Den militære Straffelovs § 23 og § 25 litr. f. ophæves.

B. Efternævnte Bestemmelser i samme Lov skulle herefter lyde som følger:

§ 14. Fængselsstraf anvendes paa en af følgende Maader:

a. ved simpel Arrest,

b. ved Fæstningsarrest,

c. ved ensomt Fængsel,

d. ved Fængsel paa Vand og Brød.

§ 16. Ombord udholdes simpel Arrest af Officerer i deres Lukaf og af Underbefalingsmænd og menige Krigsmænd i et for dem indrettet særskilt Arrestlukaf, naar Veilighed dertil findes. I

14 Juli.
No. 3.

14 Juli. andet Fald udholdes Arresten i Land efter de ovenanførte almindelige No. 3. lige Bestemmelser.

§ 18. Den korteste Tid, hvori simpel Arrest anvendes, er 1 Dag eller 24 Timer, og den længste Tid:

a. for Officerer	60 Dage,
b. for Underbefalingsmænd	30 Dage,
c. for menige Krigsmænd	15 Dage.

§ 19. Den, som simpel Arrest er paalagt, kan beordres til at forrette Militærtjeneste, om vedkommende Befalingsmand finder saadant tjenligt. Arresten afbrydes da, saalænge denne Tjeneste vedvarer. Forsaavidt Afbrydelsen ikke varer længere end 12 Timer, bliver den uden Indflydelse paa Beregningen af Arresttiden; i modsat Fald fradrages den deri. Naar den Troppeafdeling, hvor til Arrestanten hører, er i Felten, eller naar den i andre Tilfælde forlader sit Standkvarter, følger han ordentligvis med Afdelingen paa Marschen.

§ 21. Ensomt Fængsel anvendes kun paa Underbefalingsmænd og menige Krigsmænd. Det udholdes i et Fængsel, der er saaledes indrettet, at den Straflidende ikke kan se eller tale med nogen og saavidt muligt ikke høre, hvad der foregaar udenfor hans Fængselsrum. Det er Fangen tilladt at beskæftige sig med saadant Arbejde, som han selv vælger, naar dette ei strider mod god Orden i Fængslet. Vælger han intet Arbejde, kan der paalægges ham et i Forhold til hans Evner, Færdighed og Samsundsitilling passende. Leiestedet bør, saavidt muligt, være saaledes indrettet, at Udgang betages ham til at kunne benytte det i længere Tid af Døgnet end den, som til Sovn og Hvile maa i Almindelighed ansees fornøden, og der maa ikke tilstedes ham at medhave i Fængslet overflødige Klæder, som af ham kunne benyttes til deraf at danne sig et Leie paa den Tid, da Benyttelsen af det almindelige Leiested er ham betaget. Der maa ikke gives ham anden end sædvanlig Fangekost. For menige Krigsmænd kan Straffen skjærpes ved Anvendelse af haardt Kattelleie, dog med fornødent Overbædelse. Den korteste Tid, hvori ensomt Fængsel anvendes, er 5 Dage, og den længste Tid 90 Dage.

§ 24. Den, der udholder ensomt Fængsel eller Fængsel paa Band og Brød, taber i den Tid sin Lønning og Brød eller Kost, hvorimod det Offentlige afholder Udgiften ved hans Underholdning i Fængslet. Er der tilstaaet ham som gift Mand noget Tillæg i Lønning eller Brød m. m., bliver saadant Tillæg fuldt ud at udbetale.

§ 25 første Punktum. Naar enten en af de i § 14 eller ogsaa en af de i den almindelige Straffelov fastsatte Fængselsstraffe skulle forandres til et andet Slags militær Fængselsstraf, skulle de ansees at staa i følgende Forhold til hinanden, nemlig:

- a. 1 Dag af Arrest efter den almindelige Straffelov ansees lige 14 Juli.
med 1 Dag af simpel Arrest efter den militære Straffelov. No. 3.

§ 48. Henhører nogen, som udstaar Straf af ensomt Fængsel eller af Fængsel paa Vand og Brød, til en Troppeafdeling, der skal rykke i Felten, og det ikke findes tjenligt at lade Angjældende blive tilbage, indtil han har udstaet Straffen, da overgaar den tilbagestaaende Del deraf for ham til midlertidig Nedsættelse i Tjenestegrad eller til simpel Arrest i Overensstemmelse med, hvad i § 33 og § 25 er bestemt. Det samme er Tilfældet, naar nogen skal beordres ombord, medens han udstaar saadanne Straffe.

§ 50. Med Bestillings Fortabelse kan paa Underbefalingsmænd Straf af Fængsel forenes i de Tilfælde, hvori Angjældende efter Tabet af sin Bestilling enten ikke eller kun for en kort Tid vilde være tvungen til at tjene som menig Krigsmand, ligesom og paa andre Bestillingsmænd, naar det efter Omstændighederne kan antages, at Bestillings Fortabelse alene for Angjældende ikke vilde være nogen saa følelig Straf som strengt Fængsel.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet i Marstrand den 14de Juli 1894.

D s c a r.
(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

14 Juli.
No. 4.

om Foranstaltninger mod smitsomme Husdyrsygdomme.

Vi Ds car, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Ds er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 4de Juli dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

Om ondartede smitsomme Sygdomme.

§ 1. Følgende smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene skal

14 Juli. være undergivne det Offentliges særlige Forsorg, nemlig:
No. 4.

Kvægpest;
Miltbrand og dermed ligeartede Sygdomme;
Hundegalskab;
Snive;
specifisk Mund- og Klovsyge;
ondartet Lungesyge og ondartet Katarrhalseber
hos Hornkvæget;
Kopper og Skab hos Faaret;
Svinepest og Rødsyge hos Svinet.

Skulde nogen anden Sygdom blandt Husdyr antage en smitsom eller ondartet Karakter eller større Udbredelse, eller skulde nogen af de her opregnede Sygdomme optræde ondartet eller vinde Udbredelse hos andre Dyr end de nævnte, kan Kongen udvide Bestemmelserne i denne Paragraf til ogaa at omfatte disse Sygdomme.

Ligeledes kan Kongen, naar dertil findes Grund, bestemme, at en Sygdom, der hidtil har været Gjenstand for det Offentliges Indgriben efter denne Paragraf, skal behandles som en mildere smitsom Sygdom efter Bestemmelserne i nedenstaaende Kapitel 3.

§ 2. Er noget Husdyr angrebet eller død af en af de i § 1 omhandlede Sygdomme, eller er der Sandsynlighed for, at saa er Tilfældet, skal enhver, der som Eier eller paa anden Maade har i Besiddelse saadant Dyr, snarest muligt tilkalde en autoriseret Dyr-læge eller derom gjøre Anmeldelse, i Byerne til Politimesteren, paa Landet til Lensmanden, fra hvem Meddelelse uophødelig skal ske til en autoriseret Dyr-læge.

Dyret bliver, indtil Dyr-læge kommer tilstede, saavidt Omstændighederne tillader det, at holde affondret eller indespærret.

Naar Kvægpest er udbrudt, skal enhver indenfor en af Amtmanden nærmere bestemt Afstand boende Eier eller Opsynsmand over drøvtyggende Dyr uden Ophold anmelde ethvert Tilfælde af indvortes Sygdom, som maatte indtræffe i hans Besætning blandt de nævnte Arter af Dyr.

§ 3. Den praktiserende Dyr-læge, der modtager Meddelelse om eller under sin Praxis paatræffer et Tilfælde af nogen af de i § 1 omhandlede Sygdomme, skal snarest muligt paa Stedet undersøge Tilfældets Bestaaenhed og træffe de Foranstaltninger, som er fornødne til Forebyggelse af Smitte, saasom Afsondring og Indespærring af syge og mistænkte Dyr, Nedgravning eller Tilintetgjørelse af døde Dyr og smitteførende Affald samt Rensning og Desinfektion. Privatpraktiserende Dyr-læge er dog kun forpligtet til at foretage Undersøgelse, naar tvingende Grunde skønnes at være tilstede.

Dyr-læge skal, naar han har undersøgt et Tilfælde af nogen af de i § 1 omhandlede Sygdomme, snarest muligt til Øvrigheden indgive Beretning om det ved Undersøgelsen fundne Sygdomstil-

fælde, med Dplysning om, hvad der er foretaget eller anordnet for at modarbejde Sygdommen og hindre dens Udbredelse. Privatpraktiserende Dyrlæge, der efter modtagen Anmeldelse afflaar at foretage Undersøgelse, skal snarest muligt oversende Anmeldelse til Øvrigheden. 14 Juli. No. 4.

§ 4. Dyrets Eier eller Besidder er forpligtet til at efterkomme ethvert ham i Genhold til denne Lovs Bestemmelse givet Paalæg; forsaavidt det ikke frivillig efterkommes, kan Politiet lade det fornødne udføre for Vedkommendes Regning.

Politiet er forøvrigt forpligtet til at yde fornøden Bistand ved de i Genhold til denne Lov paabudte Foranstaltningers Gennemførelse.

§ 5. Amtmanden har, naar han modtager Underretning om noget Tilfælde af de i § 1 nævnte Sygdomme, at træffe de Forføjninger, som efter Omstændighederne maa ansees paakrævede for at hindre Sygdommens Udbredelse; finder han det fornødent, kan han lade den Besætning, i hvilken Sygdomstilfældet er forekommet, samt de Besætninger, hvortil Smitte kan antages oversført, sætte under offentligt Tilsyn, indtil Sygdommen eller Smittefaren er ophørt.

§ 6. Saalænge en Besætning er under offentligt Tilsyn, kan Amtmanden

- a) paabyde Eftersyn af vedkommende Besætning ved Dyrlæge, saa ofte som Omstændighederne kræver det;
- b) forbyde, at Dyr og smitteførende Gjenstande bortføres fra Stedet, samt at Uvedkommende tilstodes Udgang; ved Kvægpest kan han forbyde alt unødvendigt Samkvem mellem smittede og smittesure Dele af Distriktet;
- c) forbyde, at noget nyt Dyr indføres i en Besætning, i hvilken der er forekommet Tilfælde af Kvægpest, Kvægets ondartede Lungesygge, Mund- og Klovsygge, Snive eller Svinepest; til fornøden Kontrol hermed kan han lade optage Fortegnelse over og mærke de til vedkommende Besætning hørende Dyr.

Amtmanden kan derhos

- d) under særlige Omstændigheder forbyde Benyttelse af Veier og andre Steder, som kan formodes at være smittede;
- e) under særlige Omstændigheder paabyde Optagning og Fornyelse af Gulve, Bæge og lignende i Rum, hvor smittede Dyr har staaet, samt Tilintetgjørelse af smittebefængte Gjenstande, saa som Hø, Halm, Redskaber og lignende;
- f. for By eller Herred, hvor eller i hvis Nærhed Hundegalskab forekommer, ved offentlig Bekjendtgjørelse paabyde, at enhver Hund skal enten holdes forsvarlig bunden eller indespærret eller være forsynet med Mundturs af nærmere angivet Beskaffenhed, eller under særlige Omstændigheder blot kunne føres

14 Juli.
No. 4.

- paa offentlig Vej eller Gade i Vaand af voxen Person, selv om Hunden er forshvnet med Mundkurv;
- g) naar nogen Farsot vinder større Udbredelse, ved Dyrslæge lade foretage almindelig Undersøgelse af Besætninger i den Udstrækning, som maatte findes nødvendig;
 - h) paalægge vedkommende By- eller Herredskommune at rense og desinficere Stalde og Bændingssteder, som er til offentlig Afbenyttelse.

§ 7. Vedkommende Regjeringsdepartement har at

- a) foreskrive de nærmere Forholdsregler, der udkræves til Forebyggelse af Smitte, saavel i sin Almindelighed som ved de enkelte Sygdomme, samt afgive Bestemmelser for Dyrslægernes Forhold med Hensyn til Reiser, Indberetninger m. v.;
 - b) give Forrifter til Forebyggelse af Smitte blandt Husdyr ved Dyrskuer, Markeder og lignende samt ved Transport af Dyr inden Landet;
 - c) give Bestemmelse angaaende Benyttelse af Produkter af syge Dyr.
- Departementet kan derhos
- d) under særlige Omstændigheder forbyde Afholdelse af Markeder eller større Dyresamlinger i Distrikter, hvor Farsot blandt Husdyr er herskende, eller hvortil smitsom Sygdom kan frygtes indført;
 - e) under særlige Omstændigheder forbyde, at Dyr føres fra en Landsdel til en anden, eller gjøre Udgangen dertil afhængig af saadanne Forsigtighedsregler, som maatte ansees fornødne for at hindre Overførelse af Smitte;
 - f) ved Udbrud af Hundegalskab paabyde, at for større eller mindre Dele af Landet alle Hunde skal holdes forsvarelig lænked, bære Mundkurv eller føres i Vaand;
 - g) ved Udbrud af Kvægepest paabyde Afspærring af det af Sygdomme angrebne Distrikt;
 - h) ved Udbrud af Kvægepest, Kvægets ondartede Lungesygge, Mund- og Klovsygde og Svinepest paabyde Nedslagning af hele Besætninger, hvori Sygdommen optræder.

§ 8. Vaccination af Besætning mod nogen smitsom Sygdom maa ikke finde Sted uden Tilladelse af vedkommende Regjeringsdepartement.

Naar det kan antages, at en Farsot derved hurtigere vil kunne stanses, kan Departementet paabyde Vaccination af de for Smitte udsatte Besætninger samt fastsætte en Godtgjørelse til Dyrslægen for hvert podet Dyr.

§ 9. Enhver Dyreier er pligtig til at lade ham tilhørende døde Dyr og smitteførende Gjenstande tilintetgjøre eller nedgrave. Til Brug i saadant Diemed skal enhver Kjøbstadskommune anskaffe en af vedkommende Regjeringsdepartement godkjendt Indretning eller

Nedgravningsplads. Ogsaa Ladesteder med særskilt Kommuneskifte 14 Juli.
 saavel som Landkommuner med tæt Bebyggelse kan af Kongen paa- No. 4.
 lægges den samme Forpligtelse. Fornøden Grund kan af Kommu-
 nen efter Tilladelse meddelt af Kongen fordres afgivet mod Erstat-
 ning, der i Mangel af Overenskomst bestemmes ved almindelig
 Tøftforretning.

I Kommuner, hvor saadan Indretning eller Nedgravnings-
 plads enten ikke have eller i Tilfældet ikke kan benyttes, skal døde
 Dyr og smitteførende Gjenstande efter Dyrlægens Anordning tilin-
 tetgøres eller nedgraves paa Eierens egen Grund eller — hvis
 dertil ikke er Anledning — paa anden Grund, hvor det med mindst
 Ulempe for dens Eier eller Bruger kan foregaa. Er ved Foran-
 staltningen nogen Ulempe forarsaget Grundens Eier eller Bruger,
 skal vedkommende Kommune yde Erstatning, hvis Størrelse i Man-
 gel af Overenskomst bestemmes ved Stjon afholdt efter de i Lov
 om Veibæsenet af 15de September 1851 § 24 fastsatte Regler.

Kapitel 2.

Om Nedslagting og Erstatning.

§ 10. Ved Mistanke om Kvægpest, Kvæggets ondartede
 Lungesygge eller Svinepest kan Amtmanden paahyde Nedslagting af
 indtil tre Dyr for ved Obduktion af disse at erholde Visshed om
 Sygdommens Natur.

De Dyr, om hvilke det efter en Dyrlæges Erklæring maa an-
 sees for afgjort, at de er angrebne af en af de nævnte Sygdomme,
 skal efter Amtmandens Foranstaltning dræbes, medmindre vedkom-
 mende Regjeringsdepartement paahyder det modsatte.

Enhver Hest, som efter Dyrlæges Erklæring er angreben af
 Snive, skal dræbes.

Dyr, angrebet af Hundegalskab, skal dræbes; Hund eller Kat,
 som er bidt af noget af Hundegalskab lidende Dyr, skal ligeledes
 dræbes.

§ 11. Eieren er, med de nedenfor nævnte Begrænsninger,
 berettiget til at erholde Erstatning for de Dyr, som ved det Offent-
 ligen Foranstaltning dræbes paa Grund af Kvægpest, Kvæggets ond-
 artede Lungesygge, Snive, Svinepest og Mund- og Klovsyge.

Dyr, der ved Obduktion ikke viser Spor af disse Sygdomme,
 erstattes med det fulde Beløb, hvortil de paa nedenangivne Maade
 er værdsatte.

Dyr, der ved Obduktion findes angrebne af Kvægpest, Kvæ-
 gets ondartede Lungesygge eller Mund- og Klovsyge, erstattes med
 to Trediedele, Dyr, der ved Obduktion findes angrebne af
 Snive eller Svinepest, med Halvdelen af det Beløb, hvortil de
 paa den nedenfor nævnte Maade er værdsatte.

14 Juli. Dyr, der er døde som Følge af tvungen Vaccination, erstattes med deres fulde Værdi.

No. 4. § 12. Foraauidt Eieren ved Indførsel fra Udlandet af smittede Dyr, ved Overtrædelse af givne Forholdsregler eller paa anden Maade selv har forstyldt Skaden, erholber han ingen Erstatning.

Ret til Erstatning for Dyr, nedslagtede efter offentlig Foranstaltning, er derhos betinget af, at de har opholdt sig mindst 6 Maanedes inden Landets Grænser, medmindre det kan godtgjøres, at de paa en Eieren usforstyldt Maade er smittede efter at være indførte her til Landet.

Erstatningskrav maa fremsættes forinden Nedslagtningen. Erstatningsbeløbet maa i intet Tilfælde overstige Kr. 300,00 for Halvdelen af et enkelt Dyr, Kr. 400,00 for to Tredieparter og Kr. 600,00 for det hele Dyr.

§ 13. De Dyr, der bliver at dræbe efter foranstaaende Bestemmelser, skal, foraauidt Erstatningskrav derom fremsættes, værdsættes af en Politimester (paa Landet af Lensmanden) i Forening med to af ham dertil opnævnte Mænd. Dyrene ansættes til den Værdi, de antages at have som uangrebne af Sygdommen, hvorfra trækkes Værdien af det dræbte Dyr, foraauidt det helt eller delvis kan benyttes.

Det dræbte Dyr skal, saavidt fornødiges, obducere af en af det Offentlige antagen Dyrlæge, som gennem Amtmanden skal tilstille vedkommende Regjeringsdepartement en Beskrivelse af Obduktionsforretningen. Eieren er berettiget til for egen Regning at tilkalde en autoriseret Dyrlæge for at være tilstede ved Obduktionen og deltage i Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den antagne Sygdom.

Er der Tvivl eller Meningsforskjellighed herom mellem Dyrlægerne, afgjøres Sagen af en af Departementet opnævnt Sagkyndig.

Kapitel 3.

Om mildere smitsomme Sygdomme.

§ 14. Følgende Sygdomme hos Husdyrene henregnes til de mildere smitsomme, ligeoverfor hvilke efterstaaende Regler kommer til Anvendelse, nemlig:

Lungesyge, Influenza, Kværke, Strengel, Mundsyge og Beskælsesyge hos Hesten, Skab og Kopper hos andre Dyr end Faaret,

smitsom Klovsyge hos Faaret,

Ringorm hos alle Husdyr,

Saarsækmider hos Hunden,

Febersygdomme af smitsom Karakter,

Tuberkulose.

Med Hensyn til disse Sygdomme gjøres det Cieren eller den, 14 Juli.
der paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, til Pligt: No. 4.

- a) at anmelde for en autoriseret Dyrlæge eller for Politimesteren eller Lensmanden, naar nogen af disse Sygdomme maatte vise sig i hans Besætning;
- b) ikke at lade Dyr, der antages angrebne af nævnte Sygdomme, føre paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede Veier eller i fremmede Fjøs eller Stalde; dog skal det være tilladt at føre saadanne Dyr til Handelsmarkeder til egen affondret Afdeling for at sælges til Slagt, medmindre Departementet anderledes bestemmer for de enkelte Sygdomme.

Politimester eller Lensmand, der har modtaget saadan Meddelelse som i Lit. a nævnt, har at indsende Meddelelse til vedkommende Dyrlæge. Finder Dyrlægen, at Sygdommens Optraeden er af foruroligende Beskaffenhed, indsender han Anmeldelsen til Amtmanden.

Finder Amtmanden det nødvendigt for at hindre Sygdommens videre Udbredelse, kan han lade Forholdene paa Stedet undersøge af Dyrlæge og efter dennes Forslag give Forskrifter angaaende Afsondrings- og Desinfektions-Foranstaltninger.

§ 15. Vedkommende Departement kan give almindelige Bestemmelser angaaende de nærmere Foranstaltninger for hver enkelt af de i § 14 nævnte Sygdomme samt angaaende Anvendelse og Salg af Kjød og Mælk fra syge Dyr.

§ 16. Kongen kan bestemme, at andre Sygdomme end de nævnte skal henføres under Bestemmelserne i dette Kapitel.

Kapitel 4.

Om Indførsel og Udførsel af Dyr.

§ 17. Kongen kan forbyde Indførsel af Dyr og smitteførende Gjenstande fra fremmede Lande eller Landsdele, fra hvilke smitsom Husdyrsygdom kan frygtes indført.

Han kan anordne, at Indførsel af Dyr kun maa finde Sted over bestemte Havne eller Steder, paahvde, at indførte Dyr skal undersøges af Dyrlæge og henstaa i Kvarantæne paa vedkommende Importørs Bekostning, paalægge Cieren af indførte Dyr at udrede Betaling for Sundhedsundersøgelse efter en fastsat Tæxt samt anordne, at Dyr, der ved Indførselen findes angrebne af smitsom Sygdom, eller som har været udsat for Smitte, nedslægtes uden Erstatning.

Han kan overhovedet foreskrive de nødvendige Forholdsregler for at hindre Indførsel af smitsom Husdyrsygdom.

§ 18. I særskilte Tilfælde kan vedkommende Departement tillade Indførsel af enkelte Dyr eller Gjenstande fra Lande, fra hvilke Indførsel er forbudt.

14 Juli.
No. 4.

§ 19. Kongen kan med Hensyn til Udførsel af Husdyr give saadanne Forskrifter og træffe saadanne Foranstaltninger, som maatte findes nødvendige for at forebygge, at der her fra Landet udføres Husdyr, der er mistænkte eller kan mistænkes for at lide af eller overføre smitsom Sygdom, og at de herfra til Udblandet affendte Dyr under Transporten udsættes for saadanne Sygdomme. Han kan anordne, at Udførsel af Husdyr kun maa finde Sted fra visse bestemte Steder i Riget.

For Undersøgelse af Dyr bestemt til Udførsel, saavel som for Undersøgelse og Desinfektion af vedkommende Skib kan det paalægges henholdsvis Affenderen og Skibets Fører at udrede Betaling efter Tagt.

For de Skibe, der benyttes til saadan Udførsel, kan Kongen give nærmere Regler angaaende deres Indredning og nødvendige Forsyning med Foder og Drikkevand for Dyrene, ligesom han overhovedet kan træffe Anordninger for at sikre Dyrenes forsvarlige Behandling under Rejsen.

§ 20. Kongen kan anordne, at Jernbanevogne og Fartøier, som benyttes til Transport af Dyr, tilligemed de dertil hørende Indretninger og Redskaber skal renses og desinficeres efter hver saadan Benyttelse. Omkostningerne hermed udredes af den, for hvis Regning Jernbanen eller Fartøiet drives.

Kapitel 5.

Om Eftersyn ved Markeder o. l.

§ 21. Amtmanden kan foranstalte, at der ved Markeder og andre større Samlinger af Husdyr inden Amtet er Dyrlæge tilstede for paa det Offentliges Vegne at føre Tilsyn med, at intet af de der fremstillede Husdyr er angrebet af nogen smitsom Sygdom.

Amtmanden kan paabyde, at Handyr, der frembydes til almindelig Bedækning, skal paa Eierens Bekostning underkastes et Sundhedseftersyn, af autoriseret Dyrlæge, som i Tilfælde har at udstede Attest for Dyrets fuldkomne Sundhed.

Kapitel 6.

Om Omkostninger og deres Udredelse m. v.

§ 22. Udgifter, som paa Grund af denne Lovs Forskrifter foranlediges ved smittede eller for Smitte mistænkte Dyrs Røgt, Afsondring og Desinfektion, ved Desinfektion af Fjøs Stald, Redskaber og deslige, ved døde Dyrs Nedgravning eller Tilintetgjørelse, udredes af vedkommende Dyrs Eier. De med de syge Dyrs Kurbehandling forbundne Omkostninger udredes ligeledes af Dyrets Eier, medmindre vedkommende Amts-, Kjøbstads- eller Ladestedskommune — den

sidstnævnte, forsaavidt den har eget Kommunesyre — maatte fatte 14 Juli. særlige Bestemmelser desangaaende for de enkelte smitsomme Sygdomme. No. 4.

I Tilfælde af Usformuenhed har Cieren afholdes disse Udgifter af vedkommende Amts-, Kjøbstads- eller Ladestedskommune, denne sidste, forsaavidt den har eget Kommunesyre.

Erstatning til Cierne af Dyr, nedslagede efter Bestemmelserne i Kapitel 2, og de Udgifter, der foranlediges ved de i § 13 omhandlede Bærdsættelsesforretninger samt ved Nedslagtinger, udredes, forsaavidt angaar Dyr, der ikke findes angrebne af nogen Sygdom, for hvilken Nedslagting kan finde Sted, eller forsaavidt angaar Dyr, døde som Følge af tvungen Vaccination, af Statskassen, men forsaavidt de findes angrebne af nogen saadan ovennævnt Sygdom, med det Halve af Statskassen og med den anden Halvdel af vedkommende Amtskommunes, Kjøbstads eller Ladesteds Kasse, den sidste kun, naar Ladestedet har særskilt Kommunesyre.

Paa samme Maade som i sidstnævnte Tilfælde og efter saadan Bærdsættelse som i § 13 bestemt gives vedkommende Cier Erstatning, naar det for at hindre Smittes videre Udbredelse maatte ansees nødvendigt at tilintetgjøre smittefarlige Gjenstande, som Foder, Redskaber o. l.

Alle andre Udgifter ved Foranstaltninger efter denne Lovs Bestemmelser udredes af vedkommende Amtskommunes, Kjøbstads eller Ladesteds Kasse, forsaavidt ikke noget andet er eller maatte blive fastsat.

Dog falder Omkostningerne ved Afspærringsforanstaltninger ligeoverfor fremmede Lande Statskassen tillast, ligesom Kongen for hvert enkelt Tilfælde vedkommende kan bestemme, at Udgifterne ved de i § 7 omhandlede Foranstaltninger skal udredes af Statskassen.

Endelig udredes den for tvungen Vaccination fastsatte Godtgørelse til Dyrlægen samt Skydsgodtgørelse for Reiser i det Offentliges Tjeneste efter denne Lov af Statskassen.

§ 23. For Forretninger i det Offentliges Tjeneste efter denne Lov tilkommer privatpraktiserende Dyrlæge Kr. 4,00 for hver Forretning samt i Tilfælde af Reiser Skyds- og Kostgodtgørelse; som én Forretning regnes, hvad Dyrlægen under én Reise paa en Gang foretager paa et enkelt Sted. Dyrlæge, der er ansat i et Amts Tjeneste med fast Løn af vedkommende Amtskommune, tilkommer for Forretninger i det Offentliges Tjeneste efter denne Lov Kr. 4,00 for hvert Døgn, han dermed er sysselsat, samt i Tilfælde af Reiser Skydsgodtgørelse. For Obduktion af en Hest eller et Stykke Storfæ tilkommer Dyrlægen derhos Kr. 6,00, for Obduktion af et Dyr af mindre Art Kr. 3,00, dog saaledes, at han for paa én Dag udførte Obduktioner ikke kan oppebære over Kr. 20,00. For Kontorundersøgelse i det Offentliges Tjeneste tilkommer Dyr-

14 Juli. lægen Kr. 2,00, forsaavidt offentlig Reise eller Obduktion derved
No. 4. undgaaes.

Amtmanden kan, forsaavidt Reise i samme Anledning eller Obduktion inden samme Besætning uden Nødvendighed er gjentaget uden Ordre af Øvrigheden, helt eller delvis nægte Udbetaling af Forretningsgodtgjørelse, Kostgodtgjørelse og Obduktionshonoror, ligesom Stydsgodtgjørelsen i samme Tilfælde kan nægtes.

Dyrlægen tilkommer ikke nogen Forretningsgodtgjørelse for Vaccination af Besætninger efter Paabud af Departementet eller for Undersøgelse af indførte eller udførte Dyr udenfor den for hvert podet eller undersøgt Dyr fastsatte Taxt. Dyrlægen tilkommer heller ikke Styds — og i Tilfælde Kostgodtgjørelse — for Reise til Undersøgelse af Import- eller Exportdyr, medmindre Reisen er foretaget efter særskilt Rekvirition af det Offentlige.

For offentlige Indberetninger, Obduktionsbeskrivelser, Attester, Erklæringer og lignende tilkommer der Dyrlægen ingen særskilt Betaling.

§ 24. De i Genhold til denne Lovs Bestemmelser ovennævnte Vurderingsmænd tilkommer for de af dem udførte Forretninger hver en Godtgjørelse af Kr. 2,00 pr. Dag.

Kapitel 7.

Om autoriserede Dyrlæger.

§ 25. Husdyr, angrebne af ondartet smitsom Sygdom, Faarestab undtaget, maa ikke tages under Behandling af andre end autoriserede Dyrlæger.

§ 26. Enhver autoriseret praktiserende Dyrlæge skal efter hvert Aars Udløb inden en af Departementet fastsat Frist gennem Amtmanden afgive til det Regjeringsdepartement, hvorunder det civile Veterinærvæsen er henlagt, en efter nærmere Bestemmelse afstattet Beretning om sin Virksomhed som Dyrlæge i det forløbne Aar. Udebliver Indberetningen udover den fastsatte Tid, kan Amtmanden forelægge vedkommende Dyrlæge en Mulkt for hver Uge, som overskides.

Ligesaa skal enhver autoriseret Dyrlæge ved Tilflytning til eller Fraflytning fra et Distrikt derom indsende Meddelelse til Departementet gennem vedkommende Amtmand.

Kapitel 8.

Om Straffebestemmelser.

§ 27. Overtrædelse eller Undladelse af at efterkomme de i denne Lov eller de i Kraft af samme givne og offentliggjorte Bestemmelser eller andre paa behørig Maade givne Paabud bliver, saa-

fremt Forseelsen ikke efter den almindelige Lovgivning er belagt med 14 Juli.
strengere Straf, at straffe med Bøder eller Fængsel. No. 4.

Sagerne bliver at behandle paa den for Politifager foreskrevne Maade.

Dyr eller Gjenstande, som forsøges indførte eller er indførte her til Landet i Strid med noget i Henhold til § 17 udfærdiget Forbud eller anden ifølge denne Paragraf givne Bestemmelse, eller som forsøges udførte i Strid med nogen i Henhold til § 19 givne Forskrift, forbrydes til Førdel for Statskassen, forsaavidt de ikke bliver at tilintetgjøre.

Hund, som antræffes ude med Tilfidesættelse af noget i Anledning af Hundegalskab givet Paabud, skal ved Politiets Foranstaltning optages og dræbes enten strax eller inden en af Politiet givne Frist, inden hvilken den kan indløses af Eieren mod Erlægelse af Opbevaringsomkostningerne.

Ligesaa kan ethvert Dyr, som paatræffes ude med Tilfidesættelse af nogen Bestemmelse i denne Lovs Kapitel 1 eller noget ifølge deraf udfærdiget Paabud, naar det findes angrebet af nogen der nævnt smitsom Sygdom, ved Politiets Foranstaltning dræbes uden Erstatning til Eieren.

§ 28. Privat praktiserende Dyrlæger skal, naar de under Forretninger for det Offentlige gjør sig skyldige i Misligheder, som begaaede af Dyrlæger med offentlig Ansættelse vilde være strafbare som Forbrydelser i Embede eller Bestilling, straffes med Bøder eller Fængsel.

Kapitel 9.

Om Lovens Ikrafttræden m. v.

§ 29. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1895.

Fra samme Tid ophæves Lov af 20de Mai 1882 angaaende Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene, Lov af 15de September 1851 angaaende Foranstaltninger mod Skabsyge blandt Faar og Gjeeder og de i Henhold til sidstnævnte Lov udfærdigede Bestemmelser samt Lov af 14de Juni 1890 angaaende Forholdsregler mod Udførsel af syge Husdyr.

De i Medhold af nævnte Lov af 20de Mai 1882, dens § 4, sidste Punktum givne Bestemmelser og de i Medhold af samme Lovs § 8 udfærdigede Indførselsforbud samt de i Medhold af nævnte Lov af 14de Juni 1890 udfærdigede Bestemmelser bliver fremdeles indtil videre i Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage

14 Juli. og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Ri-
No. 4. gets Segl.

Givet i Marstrand den 14de Juli 1894.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

14 Juli.
No. 5.

L o v

om Indskrænkning af Arbeidstiden i Bagerier m. v.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 13de Juni dette Aar,
saalydende:

§ 1. Al Brødbagning skal være forbudt paa Søndage og
andre Helligdage, disse regnede fra den foregaaende Dags Aften
kl. 6 til vedkommende Søn- eller Helligdags Aften kl. 12. Denne
Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for, at Suren kan lægges
før kl. 12.

§ 2. Derhos skal det paa Hverdagene være enhver, der
driver Bageriæring eller forestaar Bageri, forbudt i Tiden fra
kl. 8 Aften til kl. 6 Morgen at anvende sine i Bageriet beskæf-
tiggede Folk til andet Arbeide end Tørring af Kavringer og Stiks-
brød, til Sur- og Hævlægning.

Arbeidstiden maa for den enkelte Arbeider ikke overskride 12
Timer i Døgnet, Spise- og Hviletider deri medregnet.

Engen Arbeider maa anvendes til det i nærværende Para-
grafs første Led tilladte Natarbeide mere end 6 Nætter i Løbet
af 2 Uger.

Derksom det i nærværende Paragrafs første Led tilladte Nat-
arbeide udføres af de om Dagen beskæftigede Folk, fradrages der
i deres daglige Arbeidstid en og en halv Gang saa lang Tid, som
Natarbeidet har medtaget.

§ 3. Fra de i §§ 1 og 2 opstillede Forbud skal være 14 Juli.
undtaget: No. 5.

- a. Den Søndag, der falder paa Dagen før lille Julaften, da Arbeide kan paabegyndes Kl. 6 Aften og vedvare til Mandag Aften Kl. 8.
- b. Den Søndag, der falder paa lille Julaften, da Arbeide kan finde Sted indtil Søndag Morgen Kl. 8 og efter Søndag Aften Kl. 6, og vedvare til Mandag Aften Kl. 6.
- c. Følgende Nætter efter Kl. 2:

Nat til Lørdag, Nat til Fastelavnsmandag, Nat til Dagen før Skærtorsdag, Nat til Dagen før Bededag, Nat til 17de Mai, Nat til Dagen før Kristi Himmelfartsdag, de 2 Nætter, der gaar forud for Julaften og Nat til Nytaarsaften.

Arbeidstiden maa dog ikke overstige 12 Timer 17de Mai eller 15 Timer de øvrige i dette Litra nævnte Dage.

Falder 17de Mai eller Nytaarsaften paa en Søndag, bortfalder denne Tilladelse.

Desuden kan der fra de i § 2 omhandlede Forbud af hvert Steds Kommune styre gennem Vedtægt, stadfæstet af Kongen, gjøres Undtagelse for enkelt Tid af Aaret, der paa vedkommende Sted maatte pleie at medføre mere end almindeligt Arbeide. Endelig kan Politimesteren for en enkelt forbigaaende Anledning meddele Fritagelse, naar særegne Forholde gjør det stærkt paatrævet og vedkommende Arbeider dertil har givet sit Samtykke. Dog kan denne Tilladelse ikke gives for længere Tid end 6 Arbeidsdage. Fritagelse udover denne Tid kan efter Andragende meddeles af Amtmanden.

§ 4. Børn under 14 Aar maa ikke sysselsættes i Bagerier. Unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar maa ikke anvendes til det i § 2, første Led, tilladte Astarbeide og under ingen Omstændighed over 12 Timer i Døgnet.

§ 5. Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøder fra 10 til 500 Kroner, der tilfalder Bagersvendenes Sygekasse eller Understøttelsesfond. Findes ikke saadanne, tilfalder Bøderne Distrikts offentlige Sygekasse eller, saalænge saadan ikke er oprettet, vedkommende Kommunekasse. Sager, der reiser sig af Overtrædelse af denne Lov, behandles som Politisager.

§ 6. Samtykke af vedkommende Arbeider fritager ikke for Straf.

§ 7. Denne Lov skal ogsaa være gjældende for Bagerivirksomhed, der drives i Hoteller, Beværtningsetablissementer og Konditorier.

§ 8. Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar 1895.

Lov angaaende Indskrænkning af Arbeidstiden i Bagerier af 17de Juni 1885 ophæves fra samme Dato.

14 Juli.
No. 5.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet i Marstrand den 14de Juli 1894.

D s c a r.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Udgiver: C. R. Wegmann

Grøndahl & Søn Bogtrykkeri.